

SARIEV Contemporary, Пловдив
представя:

Мартина Вачева

Кал
самостоятелна изложба

9 ноември – 30 декември 2018
Откриване 9 ноември, 18:30 в присъствието на художничката

SARIEV Contemporary, Пловдив има удоволствието да представи „Кал“, втора самостоятелна изложба на Мартина Вачева в галерията. Изложбата „Кал“ е специално подготвена за галерия SARIEV Contemporary и включва нови творби, изследващи образи от забравени български приказки и легенди. Изложбата ще се състои между 9 ноември и 30 декември 2018 г. в пространството на галерията и ще бъде открита на 9 ноември 2018 г. от 18:30 ч. в присъствието на художничката.

Текстът към изложбата е от изкуствоведа Десислава Милева

В последните години името на Мартина Вачева, като част от най-младото и активно поколение български художници, се свързва със специфичното използване на образи и лица от популярната култура, телевизионните сериали или още българския фолклор и история, превърнали се често в стереотипи на поведение, мислене и светоглед.

Още с едни от първите си проекти – артистичните книги „Родители Човекоядци“ (2013) и „Глупава жена“ (2015) и серии рисунки в смесена техника (2014-2015), художничката заявява особен интерес и внимание към мястото на българските приказки и легенди в колективната памет и присъствието им в съвременната визуална и наративна култура. Интерес, който се превръща в една от водещите ѝ линии на работа и поле за различни експерименти с естетически кодове, материали и изразни средства.

Настоящата изложба – „Кал“, специално подготвена за галерия SARIEV Contemporary, е своеобразно завръщане, след проекти като „Serial Portraits“ (2015-2016) и „Посттраки“ (2017), към тези първи изследвания на образите от фолклора, но и представлява тяхно значително разширяване. Вдъхновени от различни забравени български приказки и легенди, но в същността си част и от тези на много други народи, персонажите, които създава Мартина Вачева, представят едни универсални и първични митологични и фолклорни архетипи, чието присъствие продължава да тлее, къде по-силно, къде по-слабо, в колективното съзнание. В новите творби тя навлиза много по-надълбоко в изследването на някои основополагащи митове, първообрази и натрупани стереотипи и връзките им с подсъзнанието, емоциите и импулсите.

Хтоничните черти на персонажите, тези свързани със земята, смъртта и подземното царство, са особено подчертани чрез използването на естествени материали – керамика, глина, конски тор, пясък, кал, съчки, лишеи и мъхове, идващи от земята и важна част от нейното преобразуване. В „Конникът“ това е конският тор – градивна част, свързваща зрителя и с изложбеното пространство, докато в „Каменните гъби“ постаментът отрупан с мъхове и трева вписва още повече творбата в един природен цикъл. Внасяйки един по-малко познат за творчеството ѝ елемент – интереса към природата, тя открива в най-чиста форма идеята за трансформация, за преминаването от едно състояние в друго, от един образ в друг, в един вечен кръговрат. Създадените така творби, посветени и на бащата, когото губи тази година, отправят, заедно със заглавието на изложбата – „Кал“, поглед към тленността на човешкото тяло, неговото поглъщане от земята и превръщането му в нещо ново, процес едновременно на еволюция и деградация, неизменно свързани помежду си.

С изключителното внимание към детайлите и завършека на всяка творба, художничката затвърждава способностите си за работа с керамика и разбирането на различните експресивни възможности на това изразно средство. В първия ѝ опит, серията „Посттраки“ (2017), тя отнася специфичната му материалност както към естетиката на тракийските съкровища, доведена днес до кич, така и до ритуалите, закодирани в образите и пренесени в настоящето. В „Кал“ флуидните и надупчени форми на творбите, изработени в семейното ателие Poterie de Kerouzine в Бретан (Франция), напомнят скалните и пещерни образувания, за да се свържат отново с вложения в творбите замисъл. Тяхното непрекъснато двупосочно движение на слизване и изкачване, от земята към небето и обратно, е основополагащо както за природния цикъл, така и за човешките

SARIEV CONTEMPORARY

митологии. Подобно на народните вярвания и митовете, те се заформят бавно и постепенно, капка по капка, в неспирен процес на разрушаване и наслагване. А в колективната памет се влиза като в пещера, в която всеки елемент изглежда като неотделима част от другия, а движещите се сенки са проекция на мириадата от човешки желания и стремежи, ефимерни и повтарящи се.

Десислава Милева, октомври 2018

-

Мартина Вачева е родена през 1988 г. в Пловдив. Живее и работи в Пловдив и областта Бретан, Западна Франция. Завършила е Националната художествена академия, София, специалност Илюстрация и специалност Книга и печатна графика, а през 2012 г. специализира в илюстраторския клас на Георг Барбър (АТАК) в Университета по дизайн и изящни изкуства Бург Гибихенцайн в Хале, Германия.

През 2016 г. Sariev Contemporary представя първата ѝ самостоятелна изложба „Sereality“ с куратор Вера Млечевска като част от изложбата „ФОН: Млади автори 2016“ на галерията. След успеха на изложбата нейните творби са изложени в много кураторски изложби и проекти като: „Lifestyles and Still Life“, куратор Вера Млечевска, Libomirov/Angus-Hughes, Лондон, (2016); изложба на номинираните художници за наградата БАЗА за съвременно изкуство, Софийска градска художествена галерия (2017); „Изображението вече не е налично“, куратор Весела Ножарова, галерия Credo Vopit, София (2017); „Скъпи мой провинциалист“, куратор Виктория Драганова, Swimming Pool, София (2017); „Оставете ги да рисуват II (Драскай и драсвай)“, групова изложба – рисунки, куратор Правдолюб Иванов, Sariev Contemporary (2017); „Арт старт: Млади художници, които да следим през 2017-а“, куратори Весела Ножарова, Стефка Цанева, Даниела Радева, галерия Credo Vopit, София (2017); „Baywatch“, куратори Натали Хойос и Райналд Шумахер, KVOST, Берлин (2018); „Dias de Romance“, куратор Кармен Ферейра, Centro Cultural Recoleta, Буенос Айрес, Аржентина (2018); „Шок и ужас“, куратор Стефка Цанева, Гьоте-институт България, София (2018) и др.

Мартина Вачева е носител на наградата БАЗА 2017 за млад художник – награда, присъждана от Софийска градска художествена галерия и Институт за съвременно изкуство – София.

Творби на Мартина Вачева са част от колекциите Art Collection Telekom, Metropolitan museum library collection, Ню Йорк и колекция Gaudenz B. Ruf, Цюрих и Виена.